

РЕШЕНИЕ

№ 21352

гр. София, 28.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав, в публично заседание на 05.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **2841** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от АПК във връзка с чл. във вр. с чл.172 ал.5 от Закона за движение по пътищата /ЗДв.П/.

С Определение №384/05.03.2026г, постановено по адм.д.№89/2026г по описа на АС-Враца делото е прекратено и е изпратено по подсъдност на АССГ.

Образувано е по жалба, подадена от М. П. М. от [населено място] чрез адв. К. Т.-АК В. против Заповед за прилагане на ПАМ №ГРАМ-1602507/18.02.2026г, издадена от мл.автоконтрольор към Сектор ПП-В., ОДМВР-В., с която на основание чл.171, т.1, б.“з“, „гг“ от ЗДвП е наложена ПАМ-временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение на чл.175, ал.3 ЗДвП до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

С жалбата се твърди, че заповедта е неправилна, незаконосъобразна и постановена в нарушение на материалния закон и при съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Счита, че законово регламентираното основание за прилагане на ПАМ по чл.171, т.1, б.з/гг/ от ЗДвП се свързва с неправомерно поведение на водача на МПС, изразяващо се в извършване на нарушение по ЗДвП, за което е предвидено налагане на ПАМ лишаване от право да се управлява моторно превозно средство. В ЗППАМ е посочено, че водачът /жалбоподател/ е извършил нарушение по чл.175, ал.3 от ЗДвП, което предполага управление на МПС, което не е регистрирано по надлежния ред или е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер. В издадения във връзка със случая АУАН от своя страна е отбелязано, че е извършено нарушение на чл.140, ал.1, пр.1 от ЗДвП, съгласно която по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само МПС и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с рег.номер, поставени на определените за това места. Моли съда да приеме, че обжалваната ЗППАМ е издадена при

неспазване разпоредбата на чл.59, ал.2, т.4 от АПК, тъй като органът не е изложил фактически основания, свързани с обективни елементи от изпълнителното деяние на твърдяното нарушение – не е посочена датата на извършване на нарушението. Излага, че не са били налице обективните признаци на нарушението по чл.140, ал.1, пр.1 от ЗДвП, тъй като управляваното от жалбоподател МПС не е негова собственост, било е регистрирано по съответния ред в А. и е имало табели, поставени на определените за това места. Не се твърди процесните по вид регистрационни номера да са ограничени както със срок на действие, така и с териториален обхват, изключващ движението му на територията на РБ. Ограничение на териториалния обхват на процесните табели също не е разписано в нормативен акт. На последно място отбелязва, че не е налице основание процесните табели да се считат невалидни на територията на РБ, противното би означавало да се приеме невалидност на територията на страната на всички регистрационни табели, издадени от други държави, без значение дали същите дават възможност за движение на територията на страната, тъй като законът регламентира единствено видовете регистрационни табели и регистрации, а не териториалния обхват на всяка една от тях. Искане се отмяна на оспорения индивидуален административен акт, като незаконосъобразен.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно призован не се явява, не се представлява. В писмено становище от 04.05.2026г пълномощник на жалбоподател заявява, че поддържа жалбата, излага аргументи по същество и се иска отмяна на оспорения административен акт и присъждане на разноски по списък.

Ответникът мл. автоконтрольор в Сектор "Пътна полиция"-В. към ОДМВР В., редовно уведомен, не се явява в съдебно заседание и не изпраща процесуален представител.

След преценка на събраните в производството доказателства по отделно и в тяхната съвкупност, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

На 18.02.2026г около 10:50 часа в [населено място] по ул. Безименна до сградата на Затвора с посока на движение към [населено място] при извършена проверка е установено, че лек автомобил К., номер на рама W., собственост на GREITER GMBH A., водачът М. П. М. управлява сочения лек автомобил с поставени регистрационни номер образец Германия /R006121/, предназначени за предвижване на територията на Република Германия, като автомобилът не е регистриран по надлежния ред на територията на Република България. За това административно нарушение, квалифицирано по чл. 140, ал. 1 пр. 1 от ЗДвП – повторн управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред, ответникът съставил АУАН № 4451307/18.02.2026 г. против жалбоподателя, предявен му без възражения. Като доказателства при съставяне на акта са иззети: СУМПС[ЕИК], 2 бр. рег.табели образец Германия с номер R006121, един брой дневник за тях с номер 4002871311700 и СРМПС А38362107.

С процесната ЗППАМ № ГРАМ-1602507/18.02.2026 г. мл. автоконтрольор към Сектор "Пътна полиция" при ОДМВР-В. описал фактите по АУАН, възприемайки правната квалификация на нарушението по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, за което на осн. чл. 171, т. 1, б. з), г) от ЗДвП приложил на водача принудителна административна мярка "Временно отнемане на СУМПС на водач, извършил нарушение по чл. 175, ал. 3 от ЗДвП, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца".

Към преписката са приложени: Мотивирана резолюция №26-0967-М000023 от ОДМВР В., сектор Пътна полиция В. от 19.02.2026г, с която на основание чл.54, ал.1, т.9 от ЗАНН и чл.33, ал.2 от ЗАНН е прекратена АНП за издаване на НП, служебно събраните от органа писмени доказателства на чужд език за МПС с рег №R006121-свидетелство за регистрация на МПС /Австрийски образец/ и удостоверение за използване на временен червен регистрационен номер, справка за нарушител/водач и доказателства за компетентност на издателя на административния

акт.

От страна на жалбоподател са представени в заверен превод на български език наличните му документи за МПС рег. №R006121 – удостоверение относно използването на временен червен регистрационен номер №R006121, използван за тестови, пробни и трансферни пътувания от фирма „Аутохаус Р.“ ГМБХ с удостоверение за получаване и връщане на специални документи на МПС и удостоверение за регистрация на процесния автомобил-извлечение на данни „Порше А.“ ГМБХ с дата на първа регистрация на автомобила 05.09.2016г.

При така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимиран субект, адресат на оспорената заповед, и при наличие на правен интерес, поради което е процесуално допустима, а разгледана по същество е основателна.

Принудителните административни мерки са акт на държавна принуда, прилагани с индивидуален административен акт, като съгласно чл. 23 от ЗАНН случаите, когато могат да се прилагат принудителни административни мерки, техният вид, органите, които ги прилагат, и начинът за тяхното приложение, както и редът за тяхното обжалване се уреждат в съответния закон или указ. Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т.1 от същия закон се прилагат с мотивирана заповед на ръководителите на службите за контрол по този закон, съобразно тяхната компетентност, или от оправомощени от тях длъжностни лица. Определянето на тези служби е в правомощията на министъра на вътрешните работи с оглед разпоредбата на чл. 165, ал. 1 от ЗДвП. Видно от приложената по административната преписка Заповед № 369з-2384/09.09.2025г., с нейната т. 1. 8 директорът на ОДМВР - В. е възложил правомощия за издаване на ЗППАМ по чл. 171, т. 1 от ЗДвП на издателя на процесния ИАА – инспектор в Сектор "Пътна полиция" при ОДМВР-В., за нарушения на ЗДвП, извършени на територията, обслужвана от същата дирекция. Действието на тази заповед не е обвързано със срок, и доколкото не е отпаднало правното основание за издаването ѝ, съдът приема, че обжалваният ИАА е издаден от надлежно оправомощен и териториално компетентен административен орган.

В заповедта са посочени правните основания за издаване на акта - чл. 22 ЗАНН и чл. 171, т. 1, буква "з") г) от ЗДвП. Като фактически основания, мотивирали органа да постанови заповедта, са посочени съставеният АУАН серия ГА № 4451307/18.02.2026 г., фактическата обстановка във връзка с констатираното нарушение, както и нарушената правна норма. Словесното описание на нарушението в АУАН ясно и в достатъчна степен индивидуализира деянието, като е налице съответствие на фактическите с посочените правни основания за прилагане на процесната ПАМ. Предвид наличието на посочени фактически и правни основания за издаването на заповедта, от които става ясно от кои юридически факти органът черпи упражненото от него публично субективно право и писмената форма на акта, съдържащ необходимите реквизити по чл. 59, ал. 2 АПК, настоящият състав приема, че е спазена установената форма за издаване на административния акт.

Процесният акт е издаден в нарушение на приложимите административнопроизводствени правила, довело до неправилно приложение на материалния закон с оглед спецификата на мерките по чл.171 от ЗДвП. Оспорената заповед за прилагане на ПАМ е издадена след като административният орган не е съобразил констатираното нарушение, установено със съставения АУАН, при съблюдаване на основните принципи на административния процес - преди да издаде заповедта за прилагане на ПАМ не е изяснил фактите и обстоятелствата от значение за случая - както е регламентирано в чл. 35 от АПК, принципа за законност - чл. 4, ал. 2 от АПК и принципа за служебното начало в административния процес - чл. 9, ал. 2 от АПК. Съдът намира, че органът е допуснал нарушение на административно-производствените правила, обосноваващо извод за

наличие на основания за отмяна на оспорения акт. В АУАН, въз основа на който е издадена процесната заповед е констатирано, че жалбоподател на посочената дата, час и място управлява лекия автомобил, който е собственост на чуждестранно търговско дружество GREITER GMBH, автомобилът е бил с поставени регистрационни номера образец Германия, които според актосъставител са предназначени за предвижване на територията на Република Германия. В акта и в ЗППАМ не е установено и констатирано дали рег. табели образец Германия R006121 са стандартизирани като стандартни или специални типове номера и дали се касае до временни или транзитни номера, като в последния случай не фигурира отбелязване до кой момент са били валидни тези регистрационни номера. Въпреки, че табелите са иззети, ведно с един брой дневник за тях с номер 4002871311700, в административната преписка не се представят писмени и/или веществени доказателства в подкрепа на твърдението, че тези регистрационни номера са валидни само и единствено на територията на Германия. Безспорно жалбоподател е управлявал лекия автомобил, който не е негова собственост, а е притежаван от чуждестранно юридическо лице. От заверения превод на български език на наличните документи за МПС с посочения рег.номер е видно, че автомобилът е надлежно регистриран в А., видно от извлечение на данни „Порше А.“ ГМБХ с дата на първа регистрация на автомобила 05.09.2016г, като жалбоподател е представил и удостоверение относно използването на временен червен регистрационен номер №R006121, използван за тестови, пробни и трансферни пътувания от фирма „Аутохаус Р.“ ГМБХ с удостоверение за получаване и връщане на специални документи на МПС. В последния е отразено, че на дата 18.02.2026г с начало 10:45 лекият автомобил с рама W. е предоставен на М. П. М.. От горния документ не може да се установи приетото от актосъставителя и издателя на ПАМ, че същият е валиден само и единствено за територията на Република Германия, напротив, удостоверението е за използване на временен червен регистрационен номер, т.е. очевидно се касае за транзитни табели, но административният орган не е изяснил фактите и обстоятелствата от значение за случая - както е регламентирано в чл. 35 от АПК. В хода на административното производство не е изяснено дали този рег.номер е транзитен, като не е отчетено, че на датата на издаването му от Германия жалбоподател е управлявал процесното МПС за придвижване от Германия до България и на която е констатирано нарушението на ЗДвП, не е изяснен и въпроса за валидността на тези табели, както и не е изяснен въпроса за наличие/липса на териториално ограничение при използването на тези табели. Не е подкрепено със съответните доказателства констатираното от мл. Автоконтрольор към сектор Пътна полиция В., ОДМВР В., че автомобилът е следвало да бъде регистриран по надлежния за РБ ред. Отделно от горното в АУАН и в ЗППАМ е посочено, че е извършено нарушение на чл.140, ал.1 пр.1 от ЗДвП – повторно управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред, като сочената „повторност“ не се установява от наличните по преписката доказателства, нито от справката за нарушение на водача на МПС. Принудителната административна мярка по чл.171, т.1, б.б/гг/ от ЗДвП постановява временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл.175, ал.3 ЗДвП до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца. Съгласно чл.175, ал.3 от с.з. се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 месеца и с глоба 500 лв. водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред или е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер. Т.е. законодателят не изисква наличието на повторност на нарушението на чл.140, ал.1 от ЗДвП, нито по чл.175, ал.3 ЗДвП. Остава недоказано твърдението, че следва процесния автомобил да е регистриран по надлежния ред съобразно българското законодателство, поради което и извършването на нарушение на чл.140, ал.1, пр.1 от ЗДвП, респ. чл.175, ал.3 от ЗДвП от водача на автомобила също е недоказано. В случая фактът, че жалбоподателят е управлявал автомобил, който е следвало да бъде

регистриран по надлежния за Република България ред не е доказано с надлежните доказателства, с това е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което е самостоятелно основание за отмяната на процесната заповед

Това процесуално нарушение е довело до неправилно приемане т ответника, че е налице доказателство за факта, че жалбоподателят е управлявал МПС, което не е регистрирано по надлежния ред и е извършил нарушение на чл.140, ал.1, пр.1 от ЗДвП. Процесната заповед е издадена в нарушение на чл. 171, т. 1, б. "з", гг) от ЗДвП, защото не са налице всички факти за налагане на ПАМ.

Целта на закона е временно да се отнеме СУМПС на водач, който управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред. При липса на установените факти, с надлежни доказателства се е стигнало до упражняване на власт, в нарушение на чл. 22 от ЗАНН и чл. 6, ал. 1 и 2 от АПК, тъй като не е безспорно установено, че жалбоподателя е извършил нарушение и е необходимо да му се наложи ПАМ за предотвратяване извършване на друго такова.

Оспорената заповед е незаконосъобразна, тъй като е издадена при съществено нарушение на административнопроизводствени правила, противоречие с материалноправни разпоредби и несъответствие с целта на закона, поради което са налице основания за отмяната ѝ съгласно чл. 146, т. 3, 4 и 5 от АПК.

При този изход на спора, на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподател следва да бъдат присъдени сторените по делото разноски. Претендират се разноски по списък в общ размер 588,28 евро, от които 5,11 евро държавна такса, 72,17 евро превод на документи от чужд език и 511 евро адвокатско възнаграждение, за които са представени доказателства за реалното им извършване. Възражението за прекомерност е своевременно направено от ответната страна със съпроводителното писмо по изпращане на административната преписка. Възражението съдът приема за неоснователно, като съобразява нормата на чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа и намира същото за адекватно и справедливо с оглед характера, предмета, сложността, интереса по делото и обема на осъществената защита. Предвид изложеното ответната страна следва да бъде осъдена да заплати на жалбоподателя разноски по делото в общ размер 588,28 евро за заплатено адвокатско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 67-ми състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GRAM-1602507 по чл.171, т.1, б.з) гг) от ЗДвП от 18.02.2026г., издадена от младши автоконтрольор към сектор Пътна полиция В., ОДМВР В..

ОСЪЖДА ОДМВР В. да заплати на М. П. М., ЕГН [ЕГН] разноски по делото в размер 588,28 евро /петстотин осемдесет и осем евро и двадесет и осем цента/.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: